

ΨΗΦΙΣΜΑ 6ου Συνεδρίου του Ε.Π.Α.Μ.:

**Η ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΥ – ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ Ε.Π.Α.Μ.**

Οι δημοκρατικές πατριωτικές θέσεις του ΕΠΑΜ για το μεταναστευτικό έχουν επανειλημμένως δημοσιοποιηθεί¹. Το ΕΠΑΜ τάσσεται κατά της υπονόμευσης της εθνικής κυριαρχίας, του διαμελισμού και της διάλυσης των εθνικών κρατών που επιτάσσουν τα συμφέροντα των παγκοσμιοποιημένων αγορών. Τάσσεται υπέρ του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των εθνών, ώστε ν' ασκούν οι λαοί τα κυριαρχικά τους δικαιώματα στις πατρίδες τους. Από αυτή τη δημοκρατική αρχή πηγάζει και η σαφής θέση του ΕΠΑΜ κατά της μετανάστευσης και όχι κατά του μετανάστη· κατά της προσφυγιάς και όχι κατά του πρόσφυγα!

Τα ίδια συμφέροντα που έχουν υποδουλώσει οικονομικά τη χώρα μας, επιβάλλουν τους πολέμους, μετατρέπουν εκατομμύρια ανθρώπων σε πρόσφυγες ή μετανάστες, τους καθιστούν ομήρους παγκόσμιων δουλεμπορικών κυκλωμάτων, τους χειρίζονται ως όπλο εδαφικών ανακατατάξεων και αναθεώρησης συνόρων.

Το προσφυγικό – μεταναστευτικό αποτελεί ένα πολυδιάστατο πρόβλημα, που έχει λάβει τα τελευταία χρόνια εκρηκτικές διαστάσεις, και είναι άμεση απόρροια του εγκλωβισμού μας στην Ε.Ε. και της επιβολής της ευρωπαϊκής πολιτικής έναντι των εθνικών μας συμφερόντων. Οι βασικές παράμετροι του προβλήματος είναι οι εξής:

Α. ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

- Η εντατικοποιημένη εκμετάλλευση της εργασίας, που απαιτούν οι παγκοσμιοποιημένες αγορές, συσχετίζεται με την καταστρατήγηση του Διεθνούς Δικαίου, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά το τέλος του Β παγκοσμίου Πολέμου από τη Συνθήκη της Γενεύης (1951) και το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (1967).
  - α) Η Παγκόσμια Τράπεζα² και Διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί θεωρούν τις μεταναστευτικές ροές ως κύριο μοχλό για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας ένδειας.
  - β) Σύγχρονες τοποθετήσεις, ακόμη και του ΟΗΕ³, σκόπιμα δεν διαφοροποιούν τους μετανάστες από τους πρόσφυγες. Γενικά και αόριστα ως μετανάστευση ορίζεται η μετακίνηση ανθρώπων. Δεν ενδιαφέρει ο προσδιορισμός και η καταπολέμηση των αιτιών που την προκαλούν, διότι ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο εκμετάλλευσης και χειραγώγησης κι όχι ως ον που

¹ Ψήφισμα Συνεδρίου 2015, 2016. Αρκετά Δελτία Τύπου και Ανακοινώσεις. Ημερίδα για το Μεταναστευτικό Νοέμβριος 2016.

² Ατζέντα 2030 που εισηγήθηκε η Παγκόσμια Τράπεζα κι εγκρίθηκε από τον ΟΗΕ

³ Έκτακτη Σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 19/9/2016 στην Νέα Υόρκη.

έχει ρίζες και εθνική ταυτότητα. Τα δικαιώματα του μετανάστη και του πρόσφυγα εξατομικεύονται και τους αναγνωρίζεται οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα εκτός από το δικαίωμα της εθνικής και λαϊκής αυτοδιάθεσης, που αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες από την Κοινωνία των Εθνών και την Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Δήλωση Βιέννης 1993)⁴.

Γ) Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται και οι συνθήκες Σένγκεν, Δουβλίνου και η επαίσχυντη συμφωνία ΕΕ- Τουρκίας, που εφαρμόζει η Ελλάδα.

- Η ελληνική κυβέρνηση παρουσιάζει την συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας (Διακοίνωση 20/3/2016) ως την επίσημη πολιτική της για το μεταναστευτικό –προσφυγικό ζήτημα, παρότι απείχε από τη διαμόρφωσή της και κλήθηκε να την υπογράψει εκ των υστέρων. Εσκεμμένα παραβλέπει ότι η συμφωνία αυτή :

α) δεν αναγνωρίζει την εθνική κυριαρχία της Ελλάδας, καθώς επιτρέπει την επιχειρησιακή παραχώρηση του Αιγαίου στο ΝΑΤΟ και προβλέπει την παρουσία Τούρκων αξιωματικών στα ελληνικά νησιά.

β) εφαρμόζεται, μέχρι σήμερα, από κάθε συμβαλλόμενο κατά το δοκούν και το συμφέρον του : Ο σκληρός πυρήνας της Ε.Ε. προσπαθεί να αναχαιτίσει τα μεταναστευτικά κύματα και να τα περιορίσει στην περιφέρειά της. Η Τουρκία επιδιώκει αφενός για τους πολίτες της επίσπευση της κατάργησης της εντός Ε.Ε., κι αφετέρου χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της μετανάστευσης στη χώρα της, ενώ παράλληλα χρησιμοποιεί την ενδεχόμενη μονομερή αθέτησή της ως όπλο εκβιασμού εναντίον της Ε.Ε.

γ) συσκοτίζει το γεγονός ότι τόσο ο σκληρός πυρήνας της Ε.Ε. όσο και η Τουρκία συμπεριλαμβάνονται στις γενεσιουργές αιτίες του μεταναστευτικού – προσφυγικού προβλήματος, που υποτίθεται επιθυμούν να επιλύσουν, καθώς εμπλέκονται ενεργά σε πολεμικές επιχειρήσεις στη Μέση Ανατολή.

δ) Συνεπώς, κατά τις επιταγές της Ε.Ε. εγκλωβίζονται εδώ θύματα εχθροπραξιών, όπου εμπλέκονται οι συμβαλλόμενοι της συμφωνίας, και μετανάστες από χώρες που υφίστανται οικονομικό πόλεμο, όπως και η Ελλάδα. Με την εν λόγω συμφωνία η Ελλάδα έχει μετατραπεί τόσο σε δεσμοφύλακα της Ε.Ε. όσο και σε αποθήκη ανθρώπινων ψυχών.

- Η πολιτική της Ευρώπης «φρουρίου» επιθυμεί την Ελλάδα τάφρο αυτού του φρουρίου, διότι οι ευρωπαίοι «εταίροι» μας: α) δεν εφαρμόζουν τα συμφωνηθέντα για αναλογικό καταμερισμό του αριθμού προσφύγων που θα φιλοξενήσουν, όπως είχε συμφωνηθεί από τον Ιούνιο του 2015, (βάσει των οποίων στην Ελλάδα αντιστοιχούσαν 60.000 πρόσφυγες). β) έχουν προβλέψει, από το 2016, τον εγκλωβισμό σε Ελλάδα και Ιταλία 6 εκ. μεταναστών – προσφύγων, γ) επαναπροωθούν, κατά το δοκούν, στην Ελλάδα μετανάστες επικαλούμενοι τις συμφωνίες του Δουβλίνου.

- Οι Κατοχικές Ελληνικές κυβερνήσεις αποκρύπτουν ότι η Τουρκία δεν έχει υπογράψει το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (1967), βάσει του οποίου η υποχρέωση μέριμνας για πρόσφυγες επεκτείνεται και σε πολίτες χωρών εκτός Ευρώπης που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη της Γενεύης (1951).

- Οι κατοχικές κυβερνήσεις σε παρασκηνιακή συνέργια με την Τουρκία αποκλείοντας τη μη λαθραία, χερσαία δίοδο προσφυγικών ροών στην Ελλάδα μέσω Έβρου, όπου υπό την εποπτεία της Ύπατης Αρμοστείας θα ήταν εφικτός ο διαχωρισμός προσφύγων και μεταναστών, άφησαν ως μοναδική δίοδο για τους πρόσφυγες τη θαλάσσια, με όλους τους συνεπαγόμενους κινδύνους και την κατάφωρη

---

⁴ Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (25/6/1993) θεωρεί την άρνηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

παραβίαση του δικαίου της θάλασσας. Ως αποτέλεσμα, διασωζόμενοι ως ναυαγοί κι αναμιγνυόμενοι με τους πρόσφυγες, διοχετεύονται πολλαπλάσιοι μετανάστες, η πλειονότητα των οποίων φτάνουν χωρίς γνήσια πιστοποιητικά.

- Η Ελληνική κυβέρνηση καλλιεργεί την αυταπάτη πως περιορίζει τις μεταναστευτικές ροές εφαρμόζοντας τη συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας. Όμως, η συμφωνία αυτή αποσπά μόνο τη συναίνεση της Τουρκίας για επιστροφή παράτυπων μεταναστών. Μια δέσμευση που δεν έχει καμία πρακτική αξία, καθώς ουσιαστικά, μέχρι σήμερα, δεν εφαρμόζεται, με εξαίρεση ένα ελάχιστο ποσοστό.
- Η ελληνική κυβέρνηση, αντιθέτως, σιωπηρά αναγνωρίζει τον ρόλο της Τουρκίας ως επίσημου δουλέμπορα της περιοχής που ελέγχει τις μεταναστευτικές ροές και υποχωρεί στην αναθεωρητική πολιτική του καθεστώτος Ερντογάν, ο οποίος αμφισβητεί το κυριαρχικό καθεστώς στο Αιγαίο που επέβαλε η Συνθήκη της Λωζάνης το 1923.
- Το κλείσιμο των χερσαίων συνόρων από τις γείτονες χώρες και ο αποκλεισμός του βαλκανικού διαύλου, κατ' επιταγή της Γερμανίας, μονιμοποιούν το πρόβλημα που ο ελληνικός λαός καλείται ν' αντιμετωπίσει, καθώς η χώρα μας έχει μετατραπεί σε χώρο με σύνορα ανοιχτά στις μαζικές εισροές και κλειστά στις εκροές.
- Ο ενδοτισμός της κυβέρνησης στις επιταγές της Ε.Ε. και η πολιτική ανοιχτών στις εισροές και κλειστών στις εκροές συνόρων έχουν ως αποτέλεσμα : α) τον αποκλειστικό έλεγχο των ροών από την Τουρκία και την αδυναμία αποτελεσματικής αναχαίτισής τους, β) τον απροσδιόριστο αριθμό των παράτυπα εισερχομένων στα νησιά, γ) τον απροσδιόριστο χρόνο διαμονής τους και δ) τον εγκλωβισμό τους σε μια χώρα που δεν ήταν αρχική επιλογή τους.
- Ως επιστέγασμα αυτής της πολιτικής έρχεται η απόφαση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής⁵ περί εγκλωβισμού στα ακριτικά νησιά όσων μεταναστών έφτασαν από τις 20 Μαρτίου 2016 κι εξής, και δη όσων δεν δικαιούνται, ή δεν αιτούνται να τεθούν υπό καθεστώς διεθνούς προστασίας. Μια απόφαση που καταστρατηγεί κάθε αρχή του Διεθνούς Δικαίου, αυξάνει τους εγκλωβισμένους μετανάστες στα νησιά, μονιμοποιεί την ανεξέλεγκτη δράση των ΜΚΟ, μετατρέποντας ουσιαστικά την κυβέρνηση σε εταίρο δουλεμπορικών συμφερόντων που εντοπίζονται στην γείτονα, αλλά κυρίως θέτει σε κίνδυνο τόσο την εθνική όσο και την κοινωνική ασφάλεια.

B. ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

- Με τις προαναφερόμενες πρακτικές οι κατοχικές κυβερνήσεις επιτρέπουν στην Τουρκία ν' αξιοποιεί τις ελεγχόμενες από την ίδια μεταναστευτικές ροές ως όπλο για την αναθεωρητική-επεκτατική πολιτική της όσον αφορά τα χωρικά ύδατα και τα νησιά του Αιγαίου. Το καθεστώς Ερντογάν θέτει ευθέως θέμα αναθεώρησης των συνθηκών κυριαρχίας στο Αιγαίο προωθώντας με κάθε μέσο στη χώρα μας πράκτορες της ΜΙΤ και μετανάστες μουσουλμάνους που δυνητικά μπορεί να εκμεταλλευθεί, κατά το πρότυπο της Θράκης, ως έρεισμα των ισχυρισμών περί τουρκικής μειονότητας. Συνεπώς, όσο η εδαφική ακεραιότητα της ακριτικής Ελλάδας και η εθνική κυριότητα των ακριτικών νησιών τελούν υπό αμφισβήτηση, η εθνική ασφάλεια βρίσκεται υπό συνεχή απειλή.

---

⁵ Αρ. Πρωτ.Οικ.10464/31-5-2017, «περιορισμός κυκλοφορίας των αιτούντων διεθνή προστασία».

- Το «γκριζάρισμα» του Ανατολικού Αιγαίου κι η ασφάλεια των ευαίσθητων στρατηγικά νησιωτικών περιοχών επιτείνεται με τη δημιουργία νέων δομών εγκατάστασης μεταναστών και προσφύγων προκειμένου να καλυφθούν οι συνεχώς αυξανόμενες αφίξεις. Ιδιαίτερα όταν για τη δημιουργία τέτοιων κέντρων καταστρέφονται τα ακριτικά στρατόπεδα άμυνας της χώρας, εξασθενώντας παράλληλα την στρατιωτική άμυνα της παραμεθορίου.
- Άκρως ανησυχητική είναι η δημιουργία, και μάλιστα εντός στρατιωτικών θέσεων, φυλακών που δηλώνονται ως Προαναχωρησιακά Κέντρα Κράτησης (ΠΡΟΚΕΚΑ) και προορίζονται για τους παραβατικούς μετανάστες και για όσους η αίτηση ασύλου έχει απορριφθεί. Διότι:
  - α) η επωνυμία του φορέα χρηματοδότησης των έργων (Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης), όπως και οι περιπτώσεις μακρόχρονης παραχώρησης στρατοπέδων (ως και 12 χρόνια), υποδηλώνουν ότι μόνο προσωρινές δεν είναι αυτές οι εγκαταστάσεις.
  - β) δεν δίνεται καμιά εγγύηση σχετικά με τον χρόνο κράτησης και τον αριθμό των κρατουμένων.
  - γ) η παρουσία τους πλησίον οικιστικών ιστών, κι ακόμα χειρότερα εντός υφιστάμενων δομών φιλοξενίας μεταναστών, απειλεί την κοινωνική ασφάλεια και συνοχή.
- Με το πρόσχημα της αναχαίτισης των μεταναστευτικών ροών, η φύλαξη των εθνικών συνόρων και η επιχειρησιακή διαχείριση του Αιγαίου και της άμυνάς του έχει εκχωρηθεί σε υπερεθνικές δομές (Frontex, NATO, ευρωστρατός).
- Τη δράση των εθνικών κρατικών φορέων και την άσκηση εθνικής κυριαρχίας υπονομεύει ο σκοτεινός κι ανεξέλεγκτος, από κυβερνητικές υπηρεσίες, ρόλος των Μ.Κ.Ο, που χρηματοδοτούνται αδρά από την Ε.Ε., η οποία τις αναγνωρίζει ως «τους μόνους φορείς στήριξης έκτακτης ανάγκης» (κανονισμός ΕΕ 369/2016).

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

- Οι μαζικές ροές μεταναστών και προσφύγων κατευθύνονται κι ελέγχονται από την ανεξέλεγκτη δράση δουλεμπορικών κυκλωμάτων παγκόσμιας εμβέλειας, τα οποία εκτός από το εμπόριο του ανθρώπινου πόνου δραστηριοποιούνται παράλληλα και στη διακίνηση όπλων, ναρκωτικών κλπ.
- Καλλιεργείται ο εκμαυλισμός και η διαφθορά της τοπικής κοινωνίας με τη διάδοση του μαυραγοριτισμού, που στηρίζεται στο δόγμα της αδυσώπητης εκμετάλλευσης του πιο αδύναμου.
- Υπονομεύεται και η εθνική οικονομία μέσα από την υποβάθμιση της τουριστικής κίνησης και τον διαχωρισμό των νησιών είτε σε τουριστικούς προορισμούς είτε σε χώρους εγκλεισμού μεταναστών και προσφύγων.
- Καταστρατηγούνται θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα μ' αποτέλεσμα να εξαθλιώνονται οι εργαζόμενοι, ξένοι και ντόπιοι, ενώ ταυτόχρονα ενισχύονται ακόμη περισσότερο οι παγκόσμιοι νομάδες πλούτου, που αντιπροσωπεύουν μόνο το 3% του παγκόσμιου πληθυσμού.
- Προωθούνται τα σχέδια δημιουργίας Ειδικών Οικονομικών Ζωνών (ΕΟΖ) (Νόμος 3907/2011 & 4052/1-3-2012), όπου οι μετανάστες και πρόσφυγες που εγκλωβίζονται στην Ελλάδα αποκτούν δικαίωμα εργασίας σε απάνθρωπες συνθήκες εκμετάλλευσης.

- Υποπτη επίσης είναι η αδιαφανής σχέση αρκετών Μ.Κ.Ο., και ιδιαίτερα της Open Societies του Τζωρτζ Σόρρος, με κολοσσιαίους, παγκόσμιας εμβέλειας, χρηματοπιστωτικούς κι επενδυτικούς οργανισμούς ή εταιρείες (hedge fund ή vendor capital), οι οποίες επιδίδονται στην βραχυπρόθεσμη τοποθέτηση κεφαλαίων με σκοπό την απομύζηση μεγάλων κερδών. Αποτελεί συνηθισμένη πρακτική η συμμετοχή τέτοιων εταιρειών σε διεθνείς οργανισμούς, όπου με προκάλυψη φιλανθρωπικές δραστηριότητες επιδιώκουν την αύξηση της επιρροή τους και την προώθηση των συμφερόντων τους, όπως επενδύσεις στην εκμετάλλευση και τον έλεγχο ενεργειακών πηγών, ακινήτων, γης, παιδικής εργασίας .
- Οι πολιτικές υποτέλειας των δοσιλογικών κυβερνήσεων στις επιταγές της Ε.Ε. έχουν ως αποτέλεσμα, την μετατροπή της χώρας σε αποθήκη ανθρωπίνων ψυχών και φτηνού εργατικού δυναμικού για τις βιομηχανίες της κεντρικής Ευρώπης .

Δ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

- Ο απροσδιόριστος αριθμός εισερχομένων , ο ασαφής χρόνος παραμονής τους, οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους, σε συνδυασμό με την υπερσυσσώρευση ετερόκλιτων, - φυλετικά, εθνικά και θρησκευτικά- , πληθυσμών και τον εγκλωβισμό τους, ενάντια σε ό,τι προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο, σε μια χώρα που δεν ήταν αρχική επιλογή τους, αποτελούν παράγοντες που διαμορφώνουν ένα εκρηκτικό μίγμα, εύκολα χειραγωγήσιμο προς ακραίες εκδηλώσεις απειλώντας την κοινωνική συνοχή.
- Σε ειρηνικές κι φιλήσυχες, μέχρι χτες, κλειστές τοπικές κοινωνίες δημιουργούνται στρατόπεδα συγκέντρωσης και γκέτο με απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης και υγιεινής, όπου κυριαρχεί ο νόμος της ζούγκλας, το δίκαιο του ισχυροτέρου, η εκμετάλλευση του πιο αδύναμου, η μαφία, το εμπόριο ανθρώπινης ζωής και δυστυχίας. Και οι τοπικές κοινωνίες εθίζονται σταδιακά στην ύπαρξη στρατοπέδων και στα πρότυπα πολιτισμού που αυτά αναπαράγουν.
- Η αγανάκτηση, τόσο των μεταναστών, που κρατούνται έγκλειστοι εδώ σε απάνθρωπες συνθήκες, όσο και των ντόπιων κατοίκων για το κλίμα ανασφάλειας που βιώνουν, δημιουργούν μια εκρηκτική ατμόσφαιρα, την οποία αρκετοί τείνουν να εκμεταλλευτούν. Μια χώρα υπό οικονομική κατοχή, εδώ και έξι χρόνια, με εξαρθρωμένο το σύστημα των κοινωνικών παροχών, ανοχύρωτη αλώνεται από μαζικές εισροές ομήρων, πλήρως κατευθυνόμενες από τα ίδια συμφέροντα που τους καθιστούν πρόσφυγες. Οι συνθήκες είναι πρόσφορες για καλλιέργεια κλίματος διχασμού και άτυπου εμφυλίου, σε «ξеноφοβικούς ρατσιστές» και «αλληλέγγυους ανθρωπιστές», που εντέχνως ενορχηστρώνεται από τις κατοχικές δυνάμεις και τα Μ.Μ.Ε. που τις υπηρετούν. Όμως ο εχθρός μας δεν είναι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, αλλά οι ιμπεριαλιστικές πολιτικές εκείνων που τους έκαναν μετανάστες ή πρόσφυγες, κι όσοι διαχειρίζονται με όρους δουλεμπορίου τη δυστυχία τους, ακόμα και στο όνομα ενός κατ' επίφαση ανθρωπισμού.
- Οι αλληλέγγυοι στους πρόσφυγες Έλληνες πολίτες εγκλωβίζονται στο πολιτικό και δήθεν ανθρωπιστικό πλαίσιο, τους στόχους και την ηθική που θέτουν οι παραπάνω μεθοδεύσεις των παγκοσμιοποιημένων αγορών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι Μ.Κ.Ο που τις υπηρετούν. Έτσι, δεν εγκαλείται η κυβέρνηση ούτε για την μη επίλυση του προβλήματος του παράνομου - βάσει διεθνούς δικαίου- εγκλωβισμού προσφύγων στερουμένων την αναγνώριση καθεστώτος πρόσφυγα , ούτε για την συσσώρευση πολλαπλάσιων μεταναστών, που δεν δικαιούνται καθεστώς πρόσφυγα. Απ' την άλλη δεν διεκδικείται η προώθηση των μικτών αυτών ροών προς

τους προορισμούς που δικαιούνται ή θέλουν να πάνε! Ταυτόχρονα εγκαλείται ο ντόπιος πληθυσμός όταν αυτός αγανακτεί και προσπαθεί ν'αντιδράσει μην υποφέροντας τις βαρύτατες συνέπειες που υφίσταται.

- Τα σχέδια μόνιμης εγκατάστασης όλου αυτού του ετερόκλιτου πλήθους χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση κι υλοποιούνται από την ελληνική κυβέρνηση μέσω διαφόρων προγραμμάτων, όπως το «Εγκατάσταση, ένταξη, απασχόληση» που υλοποιεί η Ύπατη Αρμοστεία, ή το «βιώσιμη αστική ανάπτυξη», στο οποίο το Υπουργείο Εσωτερικών καλεί τους δήμους της χώρας να συμμετέχουν (ΑΠ.40979/19-12-2016). Τα σχέδια αυτά ενισχύει η νομοθεσία (Ν 4332/2015) που προβλέπει την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας μετά από 6 χρόνια φοίτησης σε ελληνικό σχολείο!
- Ο διχασμός της λαϊκής ενότητας, τεχνηέντως καλλιεργείται αναζητώντας ερείσματα είτε στη θρησκοληψία, είτε στις αρχές ενός πρόστυχου ανθρωπισμού, είτε στις αξίες του κοσμοπολιτισμού, είτε σε πολιτικο-ιδεολογικές δοξασίες, είτε στην εικονική πραγματικότητα των ΜΜΕ.

Συνοψίζοντας, τα προσφυγικά – μεταναστευτικά ρεύματα αποτελούν την άμεση συνέπεια των συνεχιζόμενων πολέμων και επεμβάσεων των ισχυρών της γης. Πολλά ζητήματα στη διαχείρισή του μεταναστευτικού επικαλύπτονται μεν μ' έναν αθώο «ανθρωπιστικό» μανδύα, αλλά εξυπηρετούν συμφέροντα της παγκοσμιοποιημένης αγοράς που εκμεταλλεύονται ανθρώπους για την ολοκληρωτική κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής κυριαρχίας και διάλυσης άλλων κρατών κι άλλων λαών. Το μεταναστευτικό χρησιμοποιείται :

α) ως έναυσμα για την εκχώρηση του εθνικού ελέγχου ακριτικών και γαιοστρατηγικά ευαίσθητων περιοχών σε υπερεθνικές στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις καταστολής (NATO, Frontex, ευρωστρατός), οι οποίες, σε περιπτώσεις κοινωνικών αναταραχών, αποκτούν δικαίωμα παρέμβασης στα εσωτερικά της χώρας, παρουσιάζοντας την Ελλάδα αδύναμη ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα με δικές της δυνάμεις.

β) ως μέσο αλλοίωσης πληθυσμών με ιστορικό δικαίωμα σε έναν τόπο. Προωθούνται τα σχέδια πληθυσμιακής ανάμιξης που εξυπηρετούν τις παγκοσμιοποιημένες αγορές προκειμένου να διαμορφωθούν πολυπολιτισμικές κοινωνίες, χωρίς συνεκτικούς δεσμούς και χωρίς ιστορικό δικαίωμα στην χώρα που κατοικούν. Η τεχνηέντως καλλιεργεία διχαστικών εντάσεων και διαίρεσης του λαού εξυπηρετεί την προώθηση των σχεδίων αυτών.

γ) ως μοχλός κοινωνικής έντασης και διχόνοιας. Τα κλίμα είναι πρόσφορο για να δημιουργηθούν κάθε είδους εντάσεις και προστριβές, είτε μεταξύ του ντόπιου πληθυσμού και των μεταναστευτικών πληθυσμών, είτε μεταξύ του ετερόκλιτου μεταναστευτικού πλήθους, είτε τέλος μεταξύ του ντόπιου πληθυσμού. Στα πλαίσια της τοπικής κοινωνίας υποθάλλεται το δίπολο ρατσισμού – αντιρατσισμού, που επιτρέπει πολλαπλές χρήσεις εξυπηρετώντας τις δυνάμεις κατοχής: προβοκάτσιες, ρατσιστική βία, εξεγέρσεις, τρομοκρατικές ενέργειες. Οτιδήποτε θα επέτρεπε την «κοινωνική νομιμοποίηση» μεγαλύτερης κρατικής καταστολής. Ακόμα και ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση των «συμμάχων».

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ Ε.ΠΑ.Μ.

Το ΕΠΑΜ υποστηρίζει ότι το μεταναστευτικό –προσφυγικό πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί αποτελεσματικά κι ουσιαστικά μόνο από ένα κράτος που ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα

προστατεύοντας την επικράτεια και τον πληθυσμό του· ένα κράτος που υπεραμύνεται του δικαιώματος αυτοδιάθεσης του ελληνικού λαού. Μόνο μια πραγματικά δημοκρατική, μια πατριωτική κυβέρνηση ενός κυρίαρχου κράτους μπορεί να εφαρμόσει:

1. Άμεση αποδέσμευση από τις συνθήκες Σένγκεν, Δουβλίνου και τη Συμφωνία ΕΕ –Τουρκίας.
2. Καταγγελία στους Διεθνείς οργανισμούς των πρακτικών της Τουρκίας που καταπατά το Διεθνές Δίκαιο κι άσκηση περιοριστικών μέτρων εναντίον της.
3. Προστασία και φύλαξη των συνόρων μας από εθνικές, αποκλειστικά, δυνάμεις διασφαλίζοντας την εθνική κυριαρχία.
4. Τη λειτουργία ανοιχτών δομών προσωρινής φιλοξενίας στα ακριτικά νησιά –εξαιτίας της γεωστρατηγικής κι εθνικής τους σημασίας – υπό την αποκλειστική ευθύνη του κράτους, το οποίο θα εγγυάται αξιοπρεπή διαβίωση για λίγες εκατοντάδες φιλοξενούμενους, διαχωριζόμενους κατά εθνικές ομάδες.
5. Την ταχύτατη διεκπεραίωση της ταυτοποίησής τους υπό τον αποκλειστικό έλεγχο κι εποπτεία κρατικών υπηρεσιών με τη συνδρομή της Ύπατης Αρμοστείας.
6. Επαναλειτουργία της πρεσβείας της Συρίας στην Ελλάδα, ώστε να επιταχυνθεί η ταυτοποίηση όσων δηλώνουν Σύριοι κι ο επαναπατρισμός τους, καθώς το 90% πλέον της χώρας αυτής βρίσκεται υπό την κυριαρχία της νόμιμης κυβέρνησης κι έχει αποκατασταθεί η ειρήνη.
7. Μετεγκατάσταση κι απεγκλωβισμό από τη χώρα των προσφύγων –μεταναστών κατά τα διεθνώς νόμιμα (Σύμβαση της Γενεύης 1951, Πρωτόκολλο Νέας Υόρκης 1967).
8. Ταχύτατη προμήθεια με τα κατάλληλα έγγραφα, των ταυτοποιημένων ως πρόσφυγες που χρήζουν διεθνούς προστασίας, προκειμένου να μεταβούν όπου θέλουν εκτός Ελλάδος διά της νομίμου οδού κι υπό την άμεση συνδρομή κι αποκλειστική εποπτεία του ΟΗΕ.
9. Άμεση επαναπροώθηση στη χώρα προέλευσής τους ή στην πρώτη χώρα υποδοχής όσων ταυτοποιούνται από τις ελληνικές αρχές και την Interpol για παραβατικότητα κι απειλή της εθνικής και κοινωνικής ασφάλειας.
10. Στα ακριτικά νησιά κατάργηση και κλείσιμο των φυλακών για τους παραβατικούς μετανάστες, τα γνωστά ως Προαναχωρησιακά Κέντρα Κράτησης (ΠΡΟΚΕΚΑ), και δη όσων έχουν δημιουργηθεί, ή προβλέπεται, εντός στρατοπέδων και χώρων στρατιωτικής άσκησης, καθώς εξασθενεί η άμυνα της χώρας στα σύνορα κι εγκυμονούνται κίνδυνοι για την εθνική ασφάλεια.
11. Απόρριψη του χρηματοδοτούμενου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ε.Ε.) προγράμματος εγκατάστασης, ένταξης κι απασχόλησης μεταναστών και προσφύγων, που υλοποιεί, -με όρους όχι επαρκώς διασαφηνισμένους, αλλά με προσφορές πολύ δελεαστικές-, η Ύπατη Αρμοστεία σε συνεργασία με Δημοτικές Αρχές και ΜΚΟ σε διάφορες περιοχές της χώρας, καθώς προωθούνται σχέδια πληθυσμιακής ανάμιξης κι εποικισμού με στόχο τη διαμόρφωση πολυπολιτισμικών κοινωνιών χωρίς συνεκτικούς δεσμούς και χωρίς ιστορικό δικαίωμα στην χώρα που κατοικούν.
12. Κρατικό έλεγχο κάθε ιδιωτικής προσφοράς κι ιδιωτικής πρωτοβουλίας παροχής βοήθειας.

13. Μη συμμετοχή της χώρας μας, καθ' οιονδήποτε τρόπο, σε υπερεθνικούς οργανισμούς που εμπλέκονται σε στρατιωτικές επεμβάσεις και πολέμους δημιουργώντας τις στρατιές των απελπισμένων προσφύγων και υπονομεύοντας την κυριαρχία της χώρας μας στο Αιγαίο.
14. Μη αποδοχή εντός της εθνικής επικράτειας της λειτουργίας βάσεων υπερεθνικών στρατιωτικών οργανισμών που θέτουν σε κίνδυνο την εθνική μας ασφάλεια.

Το πρόβλημα μπορεί ν' αντιμετωπιστεί όταν ο ελληνικός λαός –όπως και κάθε λαός στη δική του χώρα- υπερασπιστεί το πρωταρχικό του δικαίωμα αυτοδιάθεσης, αγωνιστεί για το ιστορικό του δικαίωμα στη χώρα του κι υπερασπιστεί τα Δικαιώματα του Ανθρώπου με βάση το Διεθνές Δίκαιο. Οι δοσιλογικές κυβερνήσεις που συναινούν κι υλοποιούν μέσω διμερών συμφωνιών - ή ακόμη και μυστικών συμβάσεων- τη ρευστοποίηση της χώρας και τη μετατροπή της σε χώρο προωθούν κι εξυπηρετούν συμφέροντα της παγκοσμιοποίησης. Όλα αυτά μπορούν ν' ανατραπούν από μια πατριωτική, δημοκρατική κυβέρνηση που θα προασπιστεί τα συμφέροντα του λαού που την εξέλεξε και θα υπεραμυνθεί του δικαιώματος αυτοδιάθεσής του στα πλαίσια ενός κυρίαρχου κράτους.

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 2017

Το Σώμα του 6ου Συνεδρίου του Ε.Π.Α.Μ.